

Mot sin vilja Melicerta
 Upp till hofvet kallad blef.
 Hon i tvång, med sorgfullt hjerta,
 Bland des prast sin tid förbref;
 Aldrig känslans språk fick gälla;
 Nödgad jemt att sig förstålla,
 Hon ropte: "Hvad jag här mitt tiell med saknad
 mins!
 Ja, ndje, sällhet ej ibland förställning fins." :/:

Till sitt hemr hon återvände,
 Och på nytt sin frihet njöt:
 O hur sann hon lyckan kände
 I den gömda lyddans stöt!
 Ej af konst och list belågrad,
 Ej sitt hjertats uttryck vågrad,
 Hon i sin älsklings famn der njuter sina dar:
 Och ndjet, sällheten hos sig hon fästet har. :/:

W i s o r

af och om

den stackars lilla

A s t - f l i c k a n

C e n d r i l l o n.

- 1) Jag, blygsam, tyst och undergifven, m. m.
- 2) Bäckra, men bedrägeliga lön! m. m.
- 3) Hvarsdr höghet eftersträfw, m. m.

STENSKEDEN, 1874.

Tryckt i Gellsteinska Boktryckeriet.

Jag, blygsam, tyst och undergifwen,
 Får undångömd för werlden gå;
 Och inom hus min plats är gifwen
 Der inwid spisen i en wrå;
 Men denna platsen, sämst af alla,
 Ej alltid unnas mig en gång;
 Se därför plår mig folket kalla } ::
 Den stackars lilla Cendrillon. }

2.

Då systerarna, förnåma, Elena,
 Ej i den minsta lybla ta,
 Jag huset stöta skall allena,
 Och hinna stöta det rätt bra.
 Glim, lydig, uppmärksam mot alla,
 Jag alla tjänar utan twång,
 Och därför borde de mig kalla } ::
 Den lilla snälla Cendrillon. }

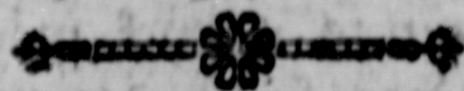
3.

Den tack jag utaf dem får röna,
 är strif och bannor och förtret,
 och aldrig de min möda löna
 Med minsta ord af wänlighet;
 men låt dem fånstolbna vara,
 Och gerna se min undergång! —
 Gud skall ändå helt wist bewara } ::
 Den stackars lilla Cendrillon. }

Wackra, men bedrägeliga Edn!
 Skall jag det hopp då öfwergifwa,
 Den lycka jag trodde så sedn,
 Får egen skull att älskad blifwa?
 Nej! gifls bland dem, som omge mig,
 En verkligt stön och dygdig qwinna,
 Må för min syn hon wisa sig!
 Mitt hjerta längtar henne finna. ::

2.

Med dygden i din blick, hur kan
 Du högmöd, hat och swel förena?
 Nej! det, som lyckliggör en man,
 En blygsam godhet är allena.
 Ja, gifls bland den, som omge mig, m. m.

Swarsör höghet eftersträfw;
 Swartill gagnar rikedom,
 Du jag hjertats röst skall qwäfw;
 Och min själ bli kall och tom? —
 Älska och det yttre waga:
 Ednas med en lika låga:
 Jag tror ej större stätt wid sielfwa hofwet wins
 Nej, ndie, sällhet ej förutan kärlek fins, ::